

פרק חשיע': "הכסף אינו מסו'ה" אומר הכושע הנאצי-ומנהל עסקים עם משלת ישראל ועם חברות מסחריות ישראליות

לעובדה, כי כתובתה של הרוזנת זהה לכתובת בעלה. כך גילתה שבועה חי עם פילגש. בשביל בכר הקטן היתה זו עליה גדולה בסולם — פילגש בעלת תואר-אצולה. אומנם הרמינה לא נולדה בעלת-תואר. היא היתה, בסך-הכל, נזונת קטנה בבאר, בו ביקרו קציני חיל-האוויר. היא נישאה לאחד הטייסים, בין שתי גיחות, ובגיחה הבאה הופל ונהרג. כך נישאה אלמנה צעירה, עליוזה ובעלת-תואר. היא מצאה נחמה בזרועות קצינים אחרים. ידידיו של בכר בבודפשט לא ידעו זאת. הם ראו כי קצין הס"ס התמיר והבלונדי חי בחברת רוזנת, בעלת מינהגים אריסטוקראטיים ביותר, שידעה לארח שרים ואלופים ולשלוט בחווילה השדודה, מלאת האוצרות הגנובים, שהופקעה למען בכר בבירה ההונגרית. הכל קינאו באיש בר-המזל. כך נולדה האגדה כאילו בכר היא בן משפחה אצילית. ניראה כי בכר אהב את הרמינה. כי בימים האחרונים של המלחמה, כאשר הוציא את ד"ר שויגרט ממחנה-הריכוז ושלה אותו לשחיין, אמר לו: "אנא, שלחנא גלויה לרוזנת פוך-פלאטן, כדי שתדע שאני חי". לאחר מכן קרא לו שנית ואמר: "אתה היית כל כך

כתובת על אבזם-חגורתו ועל פגיונו של כל איש ס"ס אמרה: "נאמנות היא כבודי". משמע: נאמנות לאדולף היטלר ולי היינריך הימלר. אך לא דווקא נאמנות ל"אשה וילדים".

באוגוסט 1936 נשא טוראי הס"ס קורט בכר, סוחר-תבואות בן 27, את מארגוט פטרס, 26, בתו של סוחר ותלמידת רפואה. כמו כל איש ס"ס, היה עליו להוכיח תחילה את המוצא הארי הטהור של ארוסתו, ולקבל אישור רשמי מטעם מחלקת-הגזע של הס"ס. במדור "דת" צויין כי בכר אינו רוצה בנושואין דתיים. בתקופה מאוחרת יותר היה רושם בשאלונים, במדור זה, את המושג "מאמין באלוהים" — אותו מושג נאצי שיגרתי שהשמיע אדולף אייכמן ברגעיו האחרונים, תחת חבלת-התלייה.

סוסים, נשעים-וכסף

מס' 4 אשתו הנוכחית של בכר, אילזביל, רוכבת-סוסים מצטיינת, ילדה לו, לפני שנתיים, את בתו אלכסנדרה.

מס' 1 אשתו הראשונה של בכר, מארגוט, חיה כיום בדוחק ומפרנסת עצמה בקושי. בכר נזח אותה מזמן.

מלכתחילה לא עלו הנשואין יפה. בכר היה שאפתן, חסרי-השכלה, בקי בענייני מיסחר-התבואות. אשתו היתה משכילה הרבה יותר, נשית ועדינה. נפשה נקעה ממיצעדי פלוגות הסער, והיא היתה נמלטת מהם לתוך רחובות צדדיים, כדי שלא תצטרך להרים את ידה בברכה הנאצית. פעם אמר לה בעלה, שנשא את עינו אל קאריירה בס"ס: "אסור לך לדבר ככה! את עוד תביאי את כלוננו לבית-הסהור! את מדברת כמו סוציאלי-דמוקראטית!" שנה לפני המלחמה נולד הילד הראשון. שלושת האחרים נולדו כבר בתקופת המלחמה. ערב הלידה הראשונה קנה בית מידי יהודי, במחיר גבוה. אחרי המלחמה ניסו יורשי המוכר לקבל את הבית בחזרה, בטענה שהיתה זו מכירת-אונס. אולם לבכר הו עורכי-

מאת
קורט אונגר
בישתוף פעולה עם יואל בראנד
כל הזכויות בעברית שמורות ©, העולם הזה

דין טובים, והתביעה נדחתה. טען בכר: היהודי (שהיה צפוי למחנה-ריכוז, ולאחר מכן לגירוש) יכול היה לעמוד על המקח. את חופשותיו בילה בכר בארצות-אירופה השונות, למרות שלא ידע שום שפה לועזית, זולת אנגלית-שליבית-ספר. בילקוטי-השרות שלו בס"ס רשום במדור "שפות וכשרונות מיוחדים", ציון לאקונוי: "אין".

★ ★ ★ זנוזות, מזכירה פרטית ויהודיה

ב בני כשרונות מיוחדים עשה בכר קאריירה, ותוך כדי כך למד איך לרכוש ידיו ת ולהצליח בחברת נשים.

עם פרוץ המלחמה התרופפו יחסיה-הנשואין. ילדיו נולדו כתוצאה מביקורי-חטף אצל אשתו, וגם אלה נפסקו. הגברת בכר לא ידעה מדוע — עד שקיבלה יום אחד חבילה מבעלה, שהיתה עטופה בנייר חום. אותו נייר, כך נסתבר לה, כבר שימש לעטיפת חבילה קודמת, שנשלחה לרוזנת בשם הרמינה פוך-פלאטן. לתמהוטה שמה הגברת בכר לב-

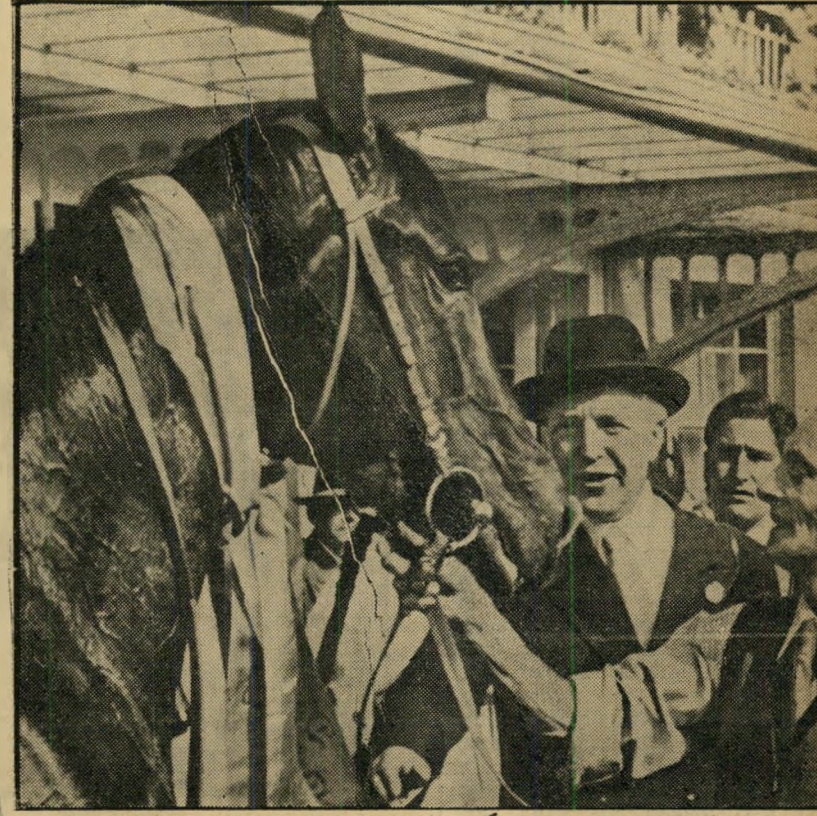
הרבה זמן במחנה-ריכוז, שבטה שכחת איך נוהגים בגברות. אל תשכח לשלוח לה פרחים". על אשתו ועל ילדיו לא חשב. אך גם בבודפשט לא הסתפק בכר ברזנות בלבד. יחד עם שאר רכוש הפירמה מאנפרד וייט, ירש גם את מזכירתו הפרטית של המנהל, שנשלחה למחנה-ריכוז. המזכירה, אירנה פולגאר, בת 37, הפכה במהרה למיתרתה חשאית של הרוזנת. היתה עוד אירנה אחרת — היהודיה אירנה אברט-ויזנר, גרושה, שחיתה אצל בכר בימים האחרונים של המלחמה, ושדאגה, יחד עם קסטנר, לשחררו ממאסר. קסטנר טען כי הרוזנת השפיעה לטובה על בכר בבודפשט. כך, על כל פנים, טענה היא עצמה למחרת המלחמה, כאשר פנתה אל קסטנר בשחיין וביקשה אותו לבקרה באחוזתה. "אני עורתי לך בבודפשט", אמרה לו, "עכשו אתה צריך לעזור לי". גם קסטנר לא היה איש לקסימי הרוזנת, והוא הבטיח לה לעזור לשיחרור בכר. הרוזנת ידעה מה היא רוצה. בעודו יושב בבית-הסהור למושעי-מלחמה, החליט בכר להתגרש. וכך, באחד הימים, כאשר הגברת בכר התכוננה ללכת לקונצרט, התפרצה הרוזנת לדירתה, ואמרה ללא הקדמה: "לך יש בעל וארבעה ילדים, ולי אין כלום. את צריכה להתגרש!" מארגוט בכר הבינה שממילא לא תוכל להחזיק בבעלה, ונתנה את הסכמתה. בכר קיבל על עצמו את האשמה הרישמית לגרושין, והתחייב לשלם לאשתו מזונות — בגובה המינימום שנקבע בחוק.

את הרוזנת נשא בכר על ערש-המחת שלה. היא סבלה מטרטן-המות, והייתה רק שבועות מעטים אחרי נשואין אלה. ניראה כי מותה לא דיכא את בכר יתר על המידה — כי מיד לאחר מכן החלו יחסיו עם אשתו השלישית.

★ ★ ★ אשתו של יריד

אשה השלישית גרמה לשערוריה חברתית, שהקימה נגד בכר את האצולה המיס-חריה, עמוסת המסורת, של העיר ברמן. אחד מידידיו של בכר היה סוחר מפראנקפורט, בשם חוף סמנד. יחד עמו ניהל עיסקה מפוקפקת של שמנים, שהיו כפופים באותה תקופה לקיצוב חמור. אחד המיטלוחים נועד, למראית עין, לארץ סקנדינבית — אך הגיע לשוק השחור בברמן. הדבר נתגלה. סמנד פשט את הרגל, ובכר הרחיק הון-תועפות. הוא לא הסתפק בכסף. אחרי פשיטת הרגל של חברו, לקח אליו את אשתו, מאריה סמנד, וחי עמה ללא נש-אין. החברה הגבוהה של העיר ברמן נרעשה, מחרימה אותו מאו. אחרי שמאריה הצליחה להשיג גט, נישאה לבכר רישמית. הנשואין נמשכו עשר שנים. בתקופה זו סבלה מאריה מהתקפות של דיכאון (מדוע?), ולפני ארבע שנים מתה. בכר נשא את אשתו הרביעית — רוכבת-ספורטאית בת 27, אליזביל, בתו של בעל בית-הרוזנת. היא ילדה לבכר עוד בת, אלכסנדרה, שהיא כיום בת שנתיים. באשתו הרביעית צא, סוף-סוף, אשה המבינה את חובבותו העיקרית, שליחתה אותו כל חייו: הסוסים. אשתו הראשונה של בכר היתה בדוחק רב. למרות שהפך בינתיים למולטי-מיליונר, אין בכר משלם לה אלא את המזונות העלובים, שנקבעו בהסכם-הגט. האשה מפרנסת את עצמה, ואת ארבעת ילדיו של בכר, בעבודתה כפקידה באחת החברות של בכר. אחרי הצהריים היא נותנת שיעורים.

★ ★ ★ **נפיעה מיסתורית ושחיה בכסף**
ב זכר על סוסים ונשיים, יש לבכר חובבות שלישית: גם לחובבות זו סגד כל ימי חייו. (המשך בעמוד 22)

המיליונר קורט בכר (במנבעת השחורה) הוא דמות בול-טת במירוצי הסוסים בגרמניה. בכר, בן 54, שוב אינו משתתף בעצמו בתחרויות רכיבה. הוא עדיין רוכב בצידי-שועלים, כפי שרכב פעם בצידי-יהודים.